

פרשת בלק- מקורות

במדבר פרק כב

(ב) וַיִּרְא בַלַּק בְּרֹצְפוֹר אֶת כְּלֵאֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי :

(ג) וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֲדָן בֶּן רִבְהוּא וַיִּקְרָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

(ד) וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְּוָן עֵתָה !לַחֲכוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סִבִּיבֵיתֵינוּ כְּלַחֲדָה הַשּׁוֹר אֶת יִרְק הַשָּׂדֶה וּבַלַּק בְּרֹצְפוֹר מְלֶדֶד לְמוֹאָב בְּעֵת הַהוּא :

(ה) וַיִּשְׁלַח מְלֶאכִים אֶל־בַּלְעָם בְּרֹבְעַר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר אַרְצָה בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם נֹצֵא מִמִּצְרָיִם הִנֵּה כֶּסֶה אֶת־עֵינָיו הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלֵי :

(ו) וְעֵתָה לְכֹה־נָא אֶרְהֶלֶי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מִפְּנֵי אוּלַי אוּכַל־נִפְחֶ־בּוֹ וְאַגְרִשְׁנוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְעִיתִי אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרָד מִבְּרָד וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר :

(ז) וַיִּלְכְּדוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְּוָן וַיִּקְסְמוּם בַּיָּדָם וַיָּבֵאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיַּדְּבְרוּ אֵלָיו דְּבַרֵי בַלַּק :

(ח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלְיָלָה וְהַשְּׁבִיתִי אֶתְכֶם דְּבַר כְּאֲשֶׁר יִדְבַר יִקְוֶה אֵלַי וַיִּשְׁבּוּ שְׂרֵי מוֹאָב עִם־בַּלְעָם :

(ט) וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ :

(י) וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בַּלַּק בְּרֹצְפוֹר מְלֶדֶד מוֹאָב שְׁלַח אֵלַי :

(יא) הִנֵּה הָעָם הַיָּצֵא מִמִּצְרָיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵינָיו הָאָרֶץ עֵתָה לָכֵה קְבַח־לִי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהַלְחֵם בּוֹ וַגְּרִשְׁתִּיו :

(יב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם לֹא תִלְדָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא :

(יג) וַיִּקַּם בַּלְעָם בַּבֶּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בַלַּק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יִקְוֶה לַתִּתִּי לְהִלְדָּךְ עִמָּכֶם :

(יד) וַיִּקְוִמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֵאוּ אֶל־בַּלַּק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלְעָם הִלְדָּךְ עִמָּנוּ :

(טו) וַיִּסֹּף עוֹד בַּלַּק שְׁלַח שְׂרֵי רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה :

(טז) וַיָּבֵאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ פֹה אִמֵּר בַּלַּק בְּרֹצְפוֹר אֶל־נָא תִמְנַע מִהִלְדָּךְ אֵלַי :

(יז) כִּי־כִבַּד אֶכְבְּדָךְ מֵאֲדָן וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֲעָשֶׂה וְלִכְהֵנָּה קְבַח־לִי אֶת הָעָם הַזֶּה :

(יח) וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בַלַּק אִם־יִתְרַלִּי בַלַּק מֵלֹא בִיתוֹ בְּסוֹף וְזָהָב לֹא אוּכַל לְעִבֵר אֶת־ פִּי יִקְוֶה אֵלַי לְעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוּלָה :

(יט) וְעֵתָה שְׁבוּ נָא בְּנֵה גַם־אַתֶּם הַלְיָלָה וְאַדְעָה מִה־יִסּוֹף יִקְוֶה דְבַר עִמִּי :

(כ) וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם לֵילָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לָךְ אֲתָם וְאֵד אֶת־ הַדְּבַר אֲשֶׁר־אָדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה :

(כא) וַיִּקַּם בַּלְעָם בַּבֶּקֶר וַיַּחְבֹּשׂ אֶת־אַתְנֹו וַיִּלְדָּךְ עִם־שָׂרֵי מוֹאָב :

(כב) וַיַּחֲרֹ־אֵף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מִלְּאָדָּה יִקְוֶה בַּדְּרָדָּה לְשִׁטּוֹן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אַתְנֹו וַיִּשְׁגֵי וַעֲרִיו עִמּוֹ :

(כג) וַתִּרְא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְּאָדָּה יִקְוֶה נֹצֵב בַּדְּרָדָּה וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ וַתֵּט הָאֲתוֹן מִרְהַדְּרָדָּה וַתִּלְדָּךְ בַּשָּׂדֶה וַיִּשֶׁ בַּלְעָם אֶת־הָאֲתוֹן לְהַטִּתָּה הַדְּרָדָּה :

(כד) וַיַּעֲמֵד מִלְּאָדָּה יִקְוֶה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גְּדַר מִנְּהַ וַגְּדַר מִנְּהַ :

(כה) וַתִּרְא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְּאָדָּה יִקְוֶה וַתִּלְחַץ אֶל־הַשָּׂרִיר וַתִּלְחַץ אֶת־רַגְלָהּ בַּלְעָם אֶל־הַשָּׂרִיר וַיִּסּוֹף לְהַפְתָּהּ :

(כו) וַיִּסּוֹף מִלְּאָדָּה יִקְוֶה עֲבוֹר וַיַּעֲמֵד בְּמִקּוֹם צָר אֲשֶׁר אִירֹדְרָדָּה לְנִטּוֹת יָמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ :

- (כז) ותרא האתון אתמלאד יקנך ותרכץ תחת בלעם ויחרצף בלעם ויך אתהאתון במקל :
- (כח) ויפתח יקנך אתפי האתון ותאמר לבלעם מהעשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים :
- (כט) ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו ישיחרב בנדי כי עתה הרגתיך :
- (ל) ותאמר האתון אלבלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הנה החספן הספנתי לעשות לך כה ויאמר לא :
- (לא) ויגל יקנך אתעיני בלעם וירא אתמלאד יקנך נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו :
- (לב) ויאמר אליו מלאד יקנך עלמה הכית אתאתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי נצאתי לשטן פיגרט הדרך לנגדי :
- (לג) ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אויל נטתה מפני כי עתה גסאתכה הרגתי ואותה החייתי :
- (לד) ויאמר בלעם אלמלאד יקנך חטאתי כי לא נדעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי :
- (לה) ויאמר מלאד יקנך אלבלעם לך עםהאנשים ואפס אתהדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר ויגל בלעם עםשרי בלק :
- (לו) וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אלעיר מואב אשר עלגבול ארנו אשר בקצה הגבול :
- (לז) ויאמר בלק אלבלעם הלא שלח שליחתי אליך לקראלך למה לאהלכת אלי האמנם לא אוכל כבודך :
- (לח) ויאמר בלעם אלבלק הנהבאתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר :
- (לט) ויגל בלעם עםבלק ויבאו קרית חצות :
- (מ) ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו :
- (מא) ויהי בבקר ויבא בלק אתבלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם :
- במדבר פרק כג
- (א) ויאמר בלעם אלבלק בנהלי בנה שבעה מזבחות והכו לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים :
- (ב) ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פרו ואיל במזבח :
- (ג) ויאמר בלעם לבלק התנצב עלעלתך ואלכה אוילי יקרה יקנך לקראתי ודבר מהיראני והגדתי לך ויגל שפי :
- (ד) ויקר אלהים אלבלעם ויאמר אליו אתשבעת המזבחות ערכתי ואעל פרו ואיל במזבח :
- (ה) וישם יקנך דבר בפי בלעם ויאמר שוב אלבלק וכה תדבר :
- (ו) וישב אליו והנה נצב עלעלתו הוא וכלשרי מואב :
- (ז) וישא משלו ויאמר מואבם ויחני בלק מלדמואב מהריקדם לכה ארהלי יעקב ולכה זעמה ישראל :
- (ח) מה אקוב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יקנך :
- (ט) פיראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הרעם לבדד ישפן ובגוים לא תחשב :
- (י) מי מנה עפר יעקב ומספר אתדבע ישראל תמות נפש מות שרים ותהי אחריתי כמהו :
- (יא) ויאמר בלק אלבלעם מה עשית לי לקב איביל לקחתיך והנה ברכת ברוך :
- (יב) ויען ויאמר הלא את אשר ישים יקנך בפי אתו אשמו לדבר :
- (יג) ויאמר אליו בלק לדלכהנא אתי אלמקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנולי משם :
- (יד) ויקחהו שדה צפים אלראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פרו ואיל במזבח :
- (טו) ויאמר אלבלק התנצב כה עלעלתך ואנכי אקרה כה :

- (טז) ויקר יקוק אל־בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר :
- (יז) ויבא אליו והני נצב על־עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה־דבר יקוק :
- (יח) וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר :
- (יט) לא איש אל־ויכזב ובראדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה :
- (כ) הנה ברך לךחתי וברך ולא אשיבנה :
- (כא) לא־הביט און ביעקב ולא־ראה עמל בישראל יקוק אלהיו עמו ותרועת מלך בו :
- (כב) אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו :
- (כג) כי לא־נחש ביעקב ולא־קסם בישראל פלט יאמר ליעקב ולישראל מה־פעל אל :
- (כד) הרעם כלביא קום וכארי ותנשא לא ישכב עדי־אכל טרף ודם־חללים ישתה :
- (כה) ויאמר בלק אל־בלעם גם־קוב לא תקבנו גם־ברך לא תברכנו :
- (כו) ויעו בלעם ויאמר אל־בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר־ידבר יקוק אתו אעשה :
- (כז) ויאמר בלק אל־בלעם לכה־נא אקחך אל־מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם :
- (כח) ויקח בלק את־בלעם ראש הפלור הנשקף על־פני הישימן :
- (כט) ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחות והכו לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים :
- (ל) ויעש בלק פאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח :
- במדבר פרק כד
- (א) וירא בלעם כי טוב בעיני יקוק לברך את־ישראל ולא־הלך בפעם־בפעם לקראת נחשים וישת אלהי־מדר פניו :
- (ב) וישא בלעם את־עיניו וירא את־ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים :
- (ג) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בלעו ונאם הגבר שתם העין :
- (ד) נאם שמע אמרי־אל אשר מחזה שדלי יחזה נפל וגלוי עינים :
- (ה) מה־טבוו אהליך יעקב משפנתיד ישראל :
- (ו) כנחלים נטויו כגנת עלי נהר פאהלים נטע יקוק פארזים עלימים :
- (ז) גזלמים מדליו וזרעו במים רבים וגרם מאגל מלכו ותנשא מלכתו :
- (ח) אל מוציאן ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ :
- (ט) פרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיד בריו וארריד ארור :
- (י) ויחר־אף בלק אל־בלעם ויספק את־כפיו ויאמר בלק אל־בלעם לקב איבל קראתיך והגה ברכת ברך זה שלש פעמים :
- (יא) ועתה ברח־לך אל־מקומך אמרתלי כבד אכבדך והגה מנעך יקוק מכבוד :
- (יב) ויאמר בלעם אל־בלק הלא גם אל־מלאכיד אשר־שלחת אלי דברתי לאמר :
- (יג) אם־יתרלי בלק מלא ביתו בסוף וזהב לא אוכל לעבר את־פי יקוק לעשות טובה או רעה מלבי אשר־ידבר יקוק אתו אדבר :
- (יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הנה לעמך באחרית הימים :
- (טו) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בלעו ונאם הגבר שתם העין :

(טז) נָאֵם שְׁמַעֲ אֲמַר־יֵאל וְיִדַע דַּעַת עֲלֵיוֹן מִחֲזָה שְׂדֵי יַחֲזֶה נֶפֶל וְגִלְוֵי עֵינַיִם :

(יז) אָרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרֶךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֹׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵ פֶאֶתֵי מוֹאָב וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :

(יח) וְהִלָּה אֲדוֹם יִרְשָׁה וְהִיָּה יִרְשָׁה שְׁעִיר אֵיבֵיו וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חַיִל :

(יט) וְיִרְדֵּי מִיַּעֲקֹב וְהֶאֱבִיד שְׂרִיד מַעִיר :

(כ) וַיִּרְא אֶת־עַמְלֵק וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֵק וְאַחֲרֵיתוֹ עַד־י אֲבָד :

(כא) וַיִּרְא אֶת־הַקִּינִי וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶד וְשֵׁים בְּסַלַע קַנְזָד :

(כב) כִּי אִם־יִהְיֶה לְבַעַר קִין עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּד :

(כג) וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֱוִי מִי יַחֲיֶה מִשְׁמוֹ אֵל :

(כד) וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֵנוּ אֲשׁוּר וְעֵנוּ־עֶבֶר וְגַם־הוּא עַד־י אֲבָד :

(כה) וַיִּקָּם בְּלַעַם וַיִּלָּךְ וַיֵּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם־בָּלַק הִלָּךְ לְדַרְכּוֹ : פ